

II. Indledning.

samlingen og sideløbende hermed i sikkerhedsrådet. Det mest interessante forslag er her et endnu ikke færdigbehandlet forslag om at opfordre generalsekretæren til at indlede en dialog med Sydafrika og andre interesserede om Namibias fremtid.

Selvom rådet altså endnu ikke har taget stilling, og Sovjetunionen har inddraget en negativ holdning, har den præliminære afrikanske holdning været bemærkelsesværdigt positiv.

Om dialogtanken iøvrigt er der ikke meget nyt at sige. Den har kun få åbenlyse fortalere, men at den stadig optager sindene er åbenbart.

I denne uforløste situation har det været en god oplevelse for de nordiske lande på den nu afsluttede samling at kunne deltage i en række åbenhjertige og dybtgående konsultationer med en redaktionsgruppe af afro-asiatiske lande om de forskellige resolutionsteksters udformning.

Selvom de konkrete resultater af disse konsultationer vel næppe kan betegnes som andet end beskedne og lidt ujævne, fandt vi meningsudvekslingen betydningsfuld, og lydhørheden overfor nordiske synspunkter betragtelig. Og i al fald når det drejer sig om resolutionen vedrørende de portugisiske kolonier lykkedes konsultationerne i en sådan grad, at det blev muligt for de nordiske lande at stemme for teksten. Vigtigt er det også, at vi i år fik følgeskab af både Australien, Holland og New Zealand.

Konsultationernes største værdi ligger imidlertid i selve den kendsgerning, at de finder sted. Skal de afrikanske problemer løses i fred, er et samvirke mellem mange kræfter nødvendigt, og det er i denne situation godt, at de nordiske lande nyder tillid i den afrikanske gruppe.

Dette forhold kommer iøvrigt til udtryk i adskillige afrikanske indlæg, ikke mindst om de nordiske landes støtte til flygtningebistanden og til de forskellige uddannelsesprogrammer, som da også står og falder med vore bidrag.

7. På nedrustningsområdet fortsatte generalforsamlingen de senere års stilfærdige men gode udviklingslinier ved at godkende et af nedrustningsudvalget udarbejdet udkast til en konvention om forbud mod udvikling, fremstilling og oplagring af biologiske våben

og toksiner samt om tilintetgørelse af sådanne våben. Denne og tidligere af nedrustningsudvalget forberedte aftaler har deres betydning, ikke blot i kraft af deres eget indhold, men også som bevis for, at det er muligt at nå forhandlingsløsninger på områder, der for blot få år siden kendetegnedes af så modstående synspunkter og hærdede positioner, at kompromismuligheder ikke syntes mulige.

Det er nu at håbe, at det i 1971 gjorte fremskridt må få en positiv indflydelse på andre nedrustningsspørgsmål — ikke mindst på bestræbelserne for at tilvejebringe en tilsvarende aftale for de kemiske våben, hvor kontrolspørgsmålet imidlertid er mere kompliceret.

3. Debatten om situationen i Mellemøsten afvikledes først sent på samlingen og kom tidsmæssigt til at falde sammen med drøftelserne om den indisk-pakistanske konflikt. Den udløste derfor ikke helt den opmærksomhed, som plejer at omgive denne sag. De multilaterale bestræbelser på at hidføre fred i området var i efterårets løb gået i stå. Det gjaldt både Jarring-missionen, de amerikanske bestræbelser på at hidføre en interimaf-tale om Suez-kanalens åbning og 4-magtsdrøftelserne.

Debatten koncentrerede sig derfor om veje og midler til en reaktivering af de diplomatiske fredsbestræbelser.

I så henseende knyttede der sig en overgang visse forhåbninger til, at OAU-freds-kommissionen, der to gange havde besøgt Ægypten og Israel, skulle kunne bidrage til at bringe situationen ud af dødvandet. Af mange grunde kom missionens konklusioner imidlertid ikke til at øve nogen indflydelse.

Opmærksomheden samlede sig i den situation om en resolution, som var inspireret af Ægypten, men derefter modificeret under drøftelser med Storbritannien og en række kontinentaleuropæiske lande.

Efter dansk skøn var resolutionen dog ikke ganske egnet til at fremme sit formål, en reaktivering af Jarring-missionen. Vi lagde herved vægt på, at teksten kun var acceptabel for den ene side og ikke den anden, og måtte under hensyn til betydningen af at fastholde sikkerhedsrådets 1967-resolutions autoritative karakter være betænke-